

Posudek diplomové práce Šárky Purgertové „Vzdělávání romských žáků v letech 1948 - 1989“ (2008)

Autorka se ve své diplomové práci zabývá problematikou vzdělávání romských dětí. V této souvislosti mj. popisuje zajímavý pedagogický experiment, který byl realizován v padesátých letech ve škole v Květušíně, resp. Dobré Vodě. V tomto ohledu je práce svým způsobem nová a přínosná.

Práce čítá 80 stran (bez příloh). Je členěna na část teoretickou a praktickou (případová studie). Kromě úvodu, seznamu literatury (zdrojů informací), seznamu zkratek, seznamu příloh a vlastních příloh obsahuje 3 kapitoly.

První kapitola je teoretická a teoreticko - historická. Autorka se zde věnuje kulturním a společenským charakteristikám romského etnika, popisuje vývoj vztahu Romů a majoritní společnosti, zabývá se legislativou týkající se romského etnika, jakož i školstvím v letech 1945 - 1989. V této části postrádám hlubší etnickou a psychologickou charakteristiku romského etnika, o kterou by bylo možno se opřít v souvislosti s formulovaným problémem.

Druhá, z mého pohledu stěžejní, kapitola se věnuje popisu a rozboru činnosti školy Míru v Květušíně, potažmo v Dobré Vodě. Cenné je, že se autorce podařilo uskutečnit rozhovory s přímými účastníky tehdejšího pedagogického experimentu.

Ze stylu autorky a způsobu zpracování je cítit zaujetí danou tematikou. Diplomová práce je psána srozumitelným jazykem. Kapitoly jsou logicky provázány.

Autorka, bohužel, není korektní v citacích a v odkazování na prameny, což je problém zejména u práce, která má historický charakter. V řadě případů, kdy jsou uváděny doslovné citace, není uvedena strana, ze které citace pochází (např. s. 29 - Socioklub, s. 42 - Kahuda). To svádí k domněnce, že autorka přebírala informace z druhé ruky, tj. ze sekundárních zdrojů.

Kromě nesporných kladů, obsahuje diplomová práce nedostatky, z nichž některé nejsou zcela banální. Za nejvážnější považuji vlastní řešení hlavního problému práce, jak je formulován na straně 8. K tomu se váže potíž s formulováním hypotézy či hypotéz (s. 9) a s jejich následnou verifikací. Způsob důkazu potvrzení hypotéz, jak je uveden na straně 75, je nedostatečný. Navíc jsou hypotézy formulovány tak, že je už dopředu jasný výsledek. Možná měla autorka raději zůstat u tzv. výzkumných či problémových otázek (s. 9).

Pro obhajobu doporučuji, aby autorka reagovala na výše uvedené připomínky. Dále by se měla pokusit stručně (v bodech) formulovat hlavní principy práce s romskými žáky ve škole Míru. V neposlední řadě by se měla autorka pokusit, což se ostatně vzhledem k tématu a vlastnímu obsahu práce přímo nabízelo, porovnat tyto principy se zásadami, které uplatňoval při práci s bezprizornými A.S.Makarenko, popř. Don Bosco či dokonce J.J.Pestalozzi.

Závěr: Přes výše uvedené nedostatky **doporučuji** předloženou práci **k obhajobě**

V Praze dne 26. dubna 2008